

Motion till riksdagen

1989/90:So18

av Anita Stenberg m.fl. (mp)

med anledning av prop. 1989/90:81 om
ledningsansvaret inom den offentliga hälso- och
sjukvården, m.m.

Utformningen av ledningsansvaret av den offentligt organiserade medicinska vårdverksamheten ges i propositionen en ny utformning.

Själva organisationen skall sjukvårdshuvudmannen fortfarande stå för men det föreslås att ledningen av viss medicinsk verksamhet skall lagregleras.

Detta finner vi tveksamt. Huvudmannen bör själv ha möjlighet att avgöra vilken kompetens som bäst behövs hos den som skall leda olika delar av verksamheten.

Socialstyrelsen skall bestämma vilka enheter, som arbetar med diagnostik eller vård och behandling, som skall ledas av en s.k. chefsöverläkare. Denne skall ha ett samlat ansvar för ledningen av verksamheten. Chefsöverläkare skall se till att verksamheten vid enheten uppfyller de krav som lagstiftningen och sjukvårdshuvudmannen har ställt upp. Han skall ha ansvaret för patienterna, för personalen, för budgeten, för resursernas användning, för hur arbetet fördelas och leds, för personalfrågor, utbildning och information.

I frågor som inte avser diagnostik, vård, patientbehandling eller utseende av patientansvarig läkare skall chefsöverläkaren följa sjukvårdshuvudmannens föreskrifter. Ledningsuppgifterna är både medicinska och administrativa. Relevant specialistkompetens, administrativa och ekonomiska insikter samt goda ledaregenskaper krävs av chefsöverläkaren.

Det är långt ifrån självklart att all denna kompetens och alla dessa goda egenskaper kan samlas hos en enda person. Framför allt bör det inte lagregleras att en enda person, en chefsöverläkare, skall vara ensam ansvarig för alla dessa funktioner.

En starkt specialiserad medicinsk verksamhet bör ledas av en läkare med goda administrativa kunskaper och goda ledaregenskaper. Vid enheter med stort inslag av insatser från kompetensområden vid sidan av läkarnas kan det vara en fördel om ledningen utövas av någon som tillhör en annan yrkesgrupp.

Chefsöverläkaren får inte delegera ledningsuppgifter till annan medarbetare än som sjukhushuvudmannen har tillsatt under honom.

Eftersom vi inte vill ha en i lag reglerad tillsättning av chefsöverläkare faller denna fråga.

Vid andra enheter får huvudmannen bestämma kompetensen hos den som skall leda verksamheten.

Mot. 1989/90
So18

Mot detta har vi inget att invända.

Den patientansvarige läkaren skall se till att patienten informeras om sitt hälsotillstånd och om behandlingsmöjligheter samt får samverka och påverka sin behandling.

Vi ställer oss positiva till förslaget om en patientansvarig läkare men enligt texten skall denne utses vid "enhet som leds av chefsöverläkare", varför även detta förslag faller.

Det skall bli möjligt för enskilda att flytta från långvården i ett landsting till ett annat, och när det gäller serviceboende, från en kommun till en annan.

Att enskilda får flytta från en långvårdsklinik till en annan i ett annat landsting anser vi riktigt men undrar hur detta skall lösas ekonomiskt.

En lagregel föreslås som ger en landstingskommun möjlighet att erbjuda hälso- och sjukvård till någon i en annan.

Vi anser det vara klokt att en landstingskommun med överkapacitet skall kunna sälja hälso- och sjukvård till en annan landstingskommun.

Detta innebär ändringar i hälso- och sjukvårdslagen samt följdändringar i andra lagar.

Miljöpartiet anser inte att denna proposition skall antas i sin helhet.

Hemställan

Med anledning av ovanstående hemställs

1. att riksdagen avslår förslaget i proposition 1989/90:81 att ledningen av viss medicinsk verksamhet skall lagregleras samt begär att regeringen omarbetar förslaget,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att huvudmannen själv skall ha möjlighet att avgöra vilken kompetens som bäst behövs hos den som skall leda olika delar av verksamheten,

3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att beteckningen huvudläkare bör utgå,

4. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att patientansvarig läkare bör utses men att dessa ej måste vara knutna till "enhet som leds av chefsöverläkare",

5. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att enskilda får flytta från en långvårdsklinik till en annan i annat landsting samt att detta bör lösas på ett för patient och huvudmän acceptabelt sätt,

6. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att landstingskommun med överkapacitet skall kunna få sälja hälso- och sjukvård till annan landstingskommun,

7. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att översyn

och omarbetning av förslaget i förevarande proposition bör ske skyndsamt.

Mot. 1989/90
So18

Stockholm den 22 februari 1990

Anita Stenberg (mp)

Marianne Samuelsson (mp)

Eva Goës (mp)

Ragnhild Pohanka (mp)

